

PARAULA I VIDA

Assumir un compromís definitiu pels drets humans

Fa tres mesos, el Papa Francesc va dir solemnement a Cartagena d'Índies (Colòmbia): «La història ens demana assumir un compromís definitiu en defensa dels drets humans, aquí, a Cartagena d'Índies, lloc que vostès han triat com a seu nacional de la seva tutela... Si Colòmbia vol una pau estable i duradora, ha de donar urgentment un pas en aquesta direcció, que és aquella del bé comú, de l'equitat, de la justícia, del respecte de la naturalesa humana i de les seves exigències». Val per a tot el món aquest programa, i avui podríem renovar aquest compromís, ja que avui, dia 10 de desembre, s'escau, precisament, **el Dia Internacional dels Drets Humans**. Fou aquest dia del 1948, quan l'Assemblea General de les Nacions Unides, reunida a París, aprovà i proclamà la Declaració Universal dels Drets Humans. Es tracta d'un document amb un Preàmbul i 30 Articles amb els drets de caràcter religiós, civil, polític, social, econòmic i cultural, on se subratllen els drets humans considerats bàsics i que s'apliquen, sense excepció, a tots els éssers humans. Avui dia ja s'han convertit en llei internacional i estan incorporats, per exemple, a la legislació fonamental espanyola i andorrana,

que els tenen com una de les fonts del seu dret. Es tracta d'un document d'obligat compliment per tots els estats membres de la comunitat internacional, però el gran repte és si s'estan complint en la pràctica. Per tal de vigilar-ho, l'any 2006 es va crear en el si de les Nacions Unides un organisme especial anomenat «Consell de Drets Humans de les Nacions Unides». La Declaració és el document traduït a més idiomes del món, només superat pel llibre de la Bíblia.

Sense anar a l'evolució i formulació del dret natural ja des de l'Edat Mitjana i Moderna, es pot dir que l'actual Declaració té uns precedents com la *Bill of Rights* o carta de drets que va adoptar el Parlament d'Anglaterra (1689), la declaració de drets de la constitució dels Estats Units (*Bill of Rights* de 1787) i la Declaració dels Drets de l'Home i del Ciutadà que va adoptar el 1789 l'Assemblea Nacional Constituent francesa. I resumint la seva adopció i acceptació en l'Església podríem dir que és Joan XXIII qui, a la seva famosa encíclica *Pacem in Terris*, assumeix la llibertat de consciència i fa possible l'acceptació eclesial dels drets humans, que després trobarà el seu lloc al magisteri del Concili Vaticà II, Pau VI, Joan Pau II i Benet XVI, fins a arribar a la re-

sumida contundència del Papa Francesc.

El Catecisme de l'Església Catòlica ensenya: «El bé comú inclou tres elements essencials: el respecte i la promoció dels drets fonamentals de la persona; la prosperitat o el desenvolupament dels béns espirituals o temporals de la societat; la pau i la seguretat del grup i dels seus membres» (CEC n. 1.925). I el Papa Joan XXIII ensenyava: «En l'època actual es considera que el bé comú consisteix principalment en la defensa dels drets i deures de la persona humana. D'aquí que la missió principal dels homes de govern hagi de tendir a dues coses: d'una banda, reconèixer, respectar, harmonitzar, tutelar i promoure aquests drets; d'una altra, facilitar a cada ciutadà el compliment dels seus respectius deures. Tutelar el camp intangible dels drets de la persona humana i fer-li suportable el compliment dels seus deures ha de ser ofici essencial de tot ens públic» (*Pacem in Terris*, 60).

Us convido a fer nostre el programa d'acció social basat en el compromís definitiu en defensa dels drets humans, element essencial avui de la Doctrina Social de l'Església.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

El P. Alexandre Olivar OSB, Doctor *Honoris Causa* per l'Ateneu Universitari Sant Pacià

El Monestir de Montserrat va acollir, el 18 de novembre, l'acte solemne de conferiment del Doctorat *Honoris Causa* per l'Ateneu Universitari Sant Pacià (AUSP) al P. Alexandre Olivar i Daydí, monjo de Montserrat. La *Laudatio* fou pronunciada pel Dr. Joan Torra i Bitlloch, Professor de la Facultat de Teologia i de l'Institut Superior de Litúrgia de Barcelona. El Cardenal Joan Josep Omella, Arquebisbe de Barcelona i Gran Canceller de l'AUSP, presidí l'acte, en el qual també hi intervingué el rector del AUSP, Dr. Armand Puig i Tàrrach, i hi van assistir el Cardenal Lluís Martínez Sistach, l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, i Mons. Sebastià Taltavull, Bisbe auxiliar de Barcelona i electe de Mallorca, amb el P. Abat Josep M. Soler i moltes autoritats de les diverses facultats eclesiaístiques i centres d'ensenyament, així com el President de la Societat Catalana d'Estudis Litúrgics de l'Institut d'Estudis Catalans.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

800 anys de presència franciscana a Terra Santa

Els pelegrins que viatgin a Terra Santa aquest any, es trobaran a cada santuari custodiat pels franciscans, una gran pancarta anunciant els 800 anys de presència franciscana a Terra Santa.

Aquesta presència es remunta als orígens de l'Orde. Fundada per sant Francesc el 1209, ben aviat s'obrí a l'evangelització. En el Capítol General de 1217, l'Orde es dividí en províncies i nasqué la província de Terra Santa amb les regions de la Mediterrània oriental: Palestina, Egipte, Grècia, Xipre, Síria, Turquia...

Aquell mateix any, dos frares franciscans arriben a Sant Joan d'Acre (Israel). Dos anys després (1219-1220), hi pelegrinà el mateix sant Francesc on romangué uns mesos i visità, a més, Síria i Egipte. D'aquell temps és la famosa visita al soldà Melek-el-Kamel.

Aquest quedà corprès de la bonhomia i senzillesa de Francesc i redactà un salvaconduït permetent als «frares de la corda» viatjar sense estorbs per tot el país.

Quan l'any 1291 els musulmans conquereixen la ciutat de Sant Joan d'Acre, acaba el regne dels Creuats a Terra Santa. Els cristians foren oficialment proscrits. Però els franciscans hi continuaren presents. L'any 1322 tenen el seu primer convent a Jerusalem, a l'indret del Cenacle.

Aquesta presència quedà consolidada quan l'any 1342 el papa Clement VI, amb la butlla *Gratias agimus* confia als franciscans la custòdia i recuperació dels Sants Llocs. Amb aquest encàrrec, la província de Terra Santa ha esdevingut la perla de les missions franciscanes.

L'activitat apostòlica a Terra Santa, durant molts anys en territori i ambients hostils, s'ha segellat amb més de 2.000 frares morts a causa de la fe.

Actualment, la Custòdia treballa a Israel, Palestina, Jordània, Síria, Líban, Egipte i les illes de Xipre i Roda i compta amb uns 300 frares procedents de més de 40 nacions diferents.

Les seves activitats inclouen, a més de custodiar i restaurar els Sants Llocs, acollir els pelegrins, atendre pastoralment les seves parròquies i donar el màxim suport als seus fidels. Perquè, de fet, la major riquesa de la Custòdia Franciscana a Terra Santa són els fidels cristians als quals atenen. Enhorabona per aquests 800 anys de servei generós.

Mn. Ramon Sàrries

PALABRA Y VIDA

Asumir un compromiso definitivo por los derechos humanos

Hace tres meses, el Papa Francisco dijo solemnemente en Cartagena de Indias (Colombia): «La historia nos pide asumir un compromiso definitivo en defensa de los derechos humanos, aquí, en Cartagena de Indias, lugar que ustedes han elegido como sede nacional de su tutela... Si Colombia quiere una paz estable y duradera, debe dar urgentemente un paso en esta dirección, que es la del bien común, de la equidad, de la justicia, del respeto de la naturaleza humana y de sus exigencias». Vale en todo el mundo este programa, y hoy podríamos renovar este compromiso, ya que hoy, día 10 de diciembre, se conmemora, precisamente, **el Día Internacional de los Derechos Humanos**. Fue en ese día de 1948, cuando la Asamblea General de las Naciones Unidas, reunida en París, aprobó y proclamó la Declaración Universal de los Derechos Humanos. Se trata de un documento con un Preámbulo y 30 Artículos con los derechos de carácter religioso, civil, político, social, económico y cultural, donde se subrayan los derechos humanos considerados básicos y que se aplican, sin excepción, a todos los seres humanos. Hoy en día ya se han convertido en ley internacional y están incorporados, por ejemplo, a la legislación fundamental española y andorrana, que los tienen como una de sus fuentes de derecho. Se trata de un documento de obligado cumplimiento por todos los estados miembros de la comunidad internacional, pero el gran reto es si se están cumpliendo en la práctica. Para vigilarlo, el año 2006 se creó en el seno de las Naciones Unidas un organismo especial llamado «Consejo de Derechos Humanos de las Naciones Unidas». La Declaración es el documento traducido a más idiomas del mundo, sólo superado por el libro de la Biblia.

Sin acudir a la evolución y formulación del derecho natural ya desde la Edad Media y Moderna, se puede afirmar que la actual Declaración tiene unos precedentes como la *Bill of Rights* o carta de derechos que adoptó el Parlamento de Inglaterra (1689), la declaración de derechos de la constitución de los Estados Unidos (*Bill of Rights* de 1787) y la Declaración de los Derechos del Hombre y del Ciudadano que adoptó en 1789 la Asamblea Nacional Constituyente francesa. Y resumiendo su adopción y aceptación en la Iglesia podríamos decir que es Juan XXIII quien, en su famosa encíclica *Pacem in Terris*, asume la libertad de conciencia y hace posible la aceptación eclesial de los derechos humanos, que luego encontrará su lugar en el magisterio del Concilio Vaticano II, Pablo VI, Juan Pablo II y Benedicto XVI, hasta llegar a la resumida contundencia del Santo Padre Francisco.

El Catecismo de la Iglesia Católica enseña: «El bien común incluye tres elementos esenciales: el respeto y la promoción de los derechos fundamentales de la persona; la prosperidad o el desarrollo de los bienes espirituales o temporales de la sociedad; la paz y la seguridad del grupo y de sus miembros» (CIC n.º 1.925). Y el Papa Juan XXIII enseñaba: «En la época actual se considera que el bien común consiste principalmente en la defensa de los derechos y deberes de la persona humana. De aquí que la misión principal de los hombres de gobierno deba tender a dos cosas: por un lado, reconocer, respetar, armonizar, tutelar y promover tales derechos; por otro, facilitar a cada ciudadano el cumplimiento de sus respectivos deberes. Tutelar el campo intangible de los derechos de la persona humana y hacerle llevadero el cumplimiento de sus deberes debe ser oficio esencial de todo ser público» (*Pacem in Terris*, 60). Os invito a hacer nuestro el programa de acción social basado en el compromiso definitivo en defensa de los derechos humanos, elemento esencial hoy de la Doctrina Social de la Iglesia.

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Trobada ecumènica de pregària amb corals a Guissona

El dia 19 de novembre, a l'església parroquial de Guissona, va tenir lloc una joiosa trobada ecumènica de pregària a través de les cançons que les diverses comunitats canten en la celebració litúrgica.

Hi van participar el Cor parroquial de Guissona, la Coral ucraïnesa de Guissona, la Coral romanesa de Lleida, el Cor ortodox de Lleida i el Cor de la Catedral de Lleida. Cada coral després d'entrar en processó, va oferir 4 o 5 peces, i finalment van cantar dues cançons tots units.

La bellesa de cada tradició litúrgica cristiana es va posar en comunió amb les altres, i el clima d'oració va anar creixent. També els sacerdots van oferir cants diversos.

Al final de l'acte, el Rector de Santa Maria de Guissona, Mn.

Ramon Balagué, i l'Arquebisbe d'Urgell, Joan-Enric Vives, dirigiren paraules d'agraïment a tots els

cors al servei de les celebracions litúrgiques i als assistents a la trobada.

Obertura de la nova botiga Grapats Encants a La Seu d'Urgell

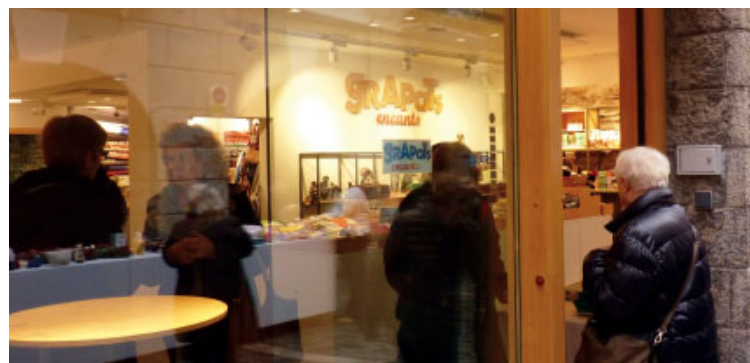
La botiga Grapats Encants, on es poden trobar productes de comerç just de consum com cafè, xocolata, galetes; objectes d'artesanía i fets a mà per persones voluntàries i també ob-

jectes de segona mà reciclats, va quedar oberta al públic el 25 de novembre. Situada al centre de La Seu d'Urgell, al carrer Canonges, va rebre gran nombre de clients, que van voler conèixer de prime-

ra mà l'oferta que hi ha i que van comprar-hi productes ben diversos, en coincidir amb el dia de mercat tradicional.

L'objectiu d'aquesta nova botiga és donar un valor a la segona oportunitat i, a la vegada, seguir amb el compromís de la comunitat cristiana de facilitar la inserció laboral de persones amb dificultats per fer-ho.

Grapats Encants està vinculada també a la botiga de roba de segona mà Grapats, i al projecte d'inserció laboral a través del reciclatge de roba de NouGrapats, i és un projecte de Càritas d'Urgell.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Deixeu-vos guiar per la tendresa divina, per poder transformar el món amb la vostra fe» (20 d'octubre).

@Pontifex: «Portem la flama de l'amor de Crist a la humanitat que tant necessita autèntica felicitat i pau» (20 d'octubre).

@Pontifex: «L'Església és viva de debò si és maternal, missionera i surt a trobar l'altre» (22 d'octubre).

@Pontifex: «Treballem tots alhora per promoure la pau entre els pobles i garantir el respecte dels drets humans» (24 d'octubre).

Acció de Gràcies pel Beat P. Xavier Morell, religiós claretia i màrtir

La Diòcesi d'Urgell va celebrar, el diumenge 19 de novembre, la missa d'Acció de Gràcies per la beatificació del P. Xavier Morell i Cabiscol, fill d'Albesa i que sofrí martiri l'agost de 1936. Fou beatificat a Barcelona el passat mes d'octubre amb altres 108 religiosos claretians que vessaren la sang per Jesucrist i l'Església.

La celebració fou presidida per Mons. Joan Enric Vives a la parròquia de Santa Maria d'Albesa, i concelebrada per l'Administrador provincial dels Claretians a Catalunya, el P. Ramon Olomí, pel Rector d'Albesa, Mn. Alfons Velàscuez, Mn. Ramon Clua, el Secretari General Mn. David Codina i el Diaca Mn. Antoni Baldomà. Van assistir a l'Eucaristia els familiars del P. Xavier Morell i nombrosos veïns i fidels d'Albesa i entorns, amb la Coral Parroquial.

El P. Xavier Morell fou assassinat durant la persecució religiosa de 1936 al cementiri de Lleida i enterrat a la fossa comuna. Tenia 25 anys i feia només pocs mesos que havia estat ordenat de prevere a Barbastro i formava part des de feia uns pocs mesos de la comunitat claretiana de Lleida.

Mons. Vives va resseguir en la seva homilia la carta que el Beat va escriure des de la presó als seus estimats pares, just abans de ser afusellat i en la qual mostrà un gran esperit de sa-

crifici i d'amor: «Moro content i de gust ofereixo la meua vida.»

«Cal fer fructificar els talents», va assenyalar Mons. Vives en referència a les Lectures del dia i glossant les paraules del P. Morell i la seva actitud generosa en el moment de la seva mort.

Els nebots del P. Morell han conservat la carta original que va ser present durant la celebració de la missa, amb el reliquiari dels nous beats que els Claretians han regalat a la Diòcesi, i que quedarà dipositat a Albesa, per a la veneració dels fidels.

En acabar la celebració, el P. Olomí va dir unes paraules d'agraïment «per aquesta vida posada a la terra que ha donat grans fruits» i va recordar l'impuls missioner i de transformació de la societat que anima i fructifica en els Claretians arreu del món i, especialment, en aquests 109 religiosos que van morir entre 1936 i 1939.

Després de la celebració eucarística va tenir lloc una trobada a la Rectoria entorn d'una abundant coca i vi dolç de germanor.

ADVENT

Volem omplir aquest Nadal de compromís

Sí, ho heu llegit bé, aquests dies d'Advent i Nadal voldríem recuperar i dinamitzar aquesta paraula i poder viure-la plenament, amb l'ajuda de tots vosaltres. El compromís és una etiqueta que busquen i volen fer seva partits polítics, entitats socials, grups religiosos,... També des de Càritas volem fer nostre un vertader compromís personal, que ens fa coherents amb la nostra fe cristiana, i ens obre amb tota la seva plenitud els ulls i el cor vers una adhesió als valors de l'Evangeli i al seguiment del Fill de Déu, que neix en aquests propers dies sants. Neix en una establia, entre pobresa i mancances, a prop dels pobres i marginats d'aquella societat per demanar-nos a nosaltres, cristians del segle XXI, un veritable compromís transformador que sigui solució per la pobresa injusta que viu el nostre món, també en les nostres parròquies urgellitanes, i que afecta a molts infants, joves, gent gran i famílies senceres.

La Campanya que omplirà de missatge i d'esperança les nostres cartelles parroquials, els mitjans de comunicació o les homilies a les nostres comunitats parroquials ens demana aquesta aposta «Aquest Nadal sigues part de la solució contra la pobresa», ser part és estar compromès, i Càritas i l'Església necessita d'homes i dones que visquin aquesta adhesió, que no podem amagar que ha de ser radical i plena, que ens demanarà el 100% de nosaltres, que ens farà anar contra corrent amb els valors efímers i passatgers del nostre món, que no ens ho posarà gens fàcil, però que de veritat valdrà la pena. Aquest compromís per als més pobres i exclosos de casa nostra, no ens deixarà indiferents, fins i tot sacsejarà les nostres vides, i farà esclatar un Nadal de veritat, on el bé comú pugui guanyar al consumisme, l'egoisme i la pobresa... potser sí que llavors, de veritat, podrà néixer l'Infant Jesús en el cor de tota la humanitat.

Tu vols ser part d'aquesta història, part d'aquesta solució contra la pobresa? doncs col·labora, fes-ho amb la teva ajuda econòmica, amb el teu voluntariat, amb la teva pregària, que aquest i tots els altres Nadals puguem parlar d'uns cristians compromesos amb un mateix, amb els altres, amb la natura i amb Déu. L'Església i Càritas et necessiten, t'hi vols comprometre?

Mn. Jaume Mayoral
Delegat episcopal de Càritas

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

11. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Is 35,1-10 / Sl 84 / Lc 5,17-26]. Sant Damas I, papa (hispanic, 366-384), venerat a Argelaguer; sant Pau de Narbona, bisbe; sant Sabí, bisbe; sant Daniel Estilita, monjo siríac; santa Ida, vg.; santa Maria Meravelles de Jesús, vg.

12. ■ Dimarts [Is 40,1-11 / Sl 95 / Mt 18,12-14]. Mare de Déu de Guadalupe (Mèxic); santa Joana Francesca de Chantal (1572-1641), rel. viuda, fund. Saleses a Annecy (1610); sant Sinesi, mr.; beat Jaume de Vi-

terbo, bisbe (agustinia); beat Joan Marinonio, prev. teatí.

13. ■ Dimecres [Is 40,25-31 / Sl 102 / Mt 11,28-30]. Santa Llúcia (s. III-IV), vg. i mr. a Siracusa (Sicília); santa Otilia, vg. benedictina (s. VIII); sant Aubert, bisbe.

14. □ Dijous [Is 41,13-20 / Sl 144 / Mt 11,11-15]. Sant Joan de la Creu (†1591), prev. carmelità (reformador de l'orde) i doctor de l'Església; sants Just i Abundi, mrs. a Baeza; sant Diòscor, noi mr.; sant Nicasi, bisbe i mr.

15. ■ Divendres [Is 48,17-19 / Sl 1 / Mt 11,16-19]. Sant Valerià, bisbe; sant Urber, prevere a Osca; santa Cristiana (Nina), esclava mr.; santa Sílvia, vg.; sant Bonaventura de Pistoia, prev. servita.

16. ■ Dissabte [Sir 48,1-4.9-11 / Sl 79 / Mt 17,10-13]. □ Urgell i Sant Feliu de Llobregat: Sant Josep Manyanet (1833-1901), prevere d'Urgell, nat a Tremp, fundador dels Fills i Filles de la Sagrada Família (SF, 1870); sants Ananies, Azaries i Misaël, joves companys de Daniel;

santa Albina, verge i màrtir; santa Adelaida (o Alícia) de Borgonya (s. X); beata Maria dels Àngels, verge carmelitana.

17. ■ Diumenge vinent, III d'Advent (lit. hores: 3a setm.) [Is 61,1-2a.10-11 / Sl: Lc 1,46-54 / 1Te 5,16-24 / Jo 1,6-8.19-28]. Sant Joan de Mata, prevere provençal, cofundador dels Trinitaris (OSST, 1198); sant Llätzer, germà de Marta i Maria, de Betània, ressuscitat per Jesús; sant Esturmí, abat; sant Franc de Sena.

Diumenge II d'Advent

COMENTARI

«Consoleu el meu poble», diu el Senyor

Déu Pare (aprox. 1510-1517) de Cima da Conegliano. Institut Courtauld d'Art de la Universitat de Londres (Regne Unit)

L'anònim profeta del 2n Isaïes anuncia el consol de Déu que culmina amb el retorn a la pàtria dels desterrats.

La primera exigència per a consolar és l'amor: *Parleu amorosament a Jerusalem*. Només amb amor es pot viure l'encàrrec diví de consolar els afligits de tota mena.

La segona és la veritat: *Digueu-li que ha estat perdonada la seva culpa*. Havia hagut culpa i ha hagut perdó de Déu. Consolar amb engany és estafar. La consciència de pecat ens fa demanar perdó i ens mou a conversió.

En el desert on no hi ha camins aplaneu-li el camí al Senyor. Molts obstacles barren el pas al Senyor que vol venir. *Alcem les fondalades de les mancances (justícia i solidaritat) i abaixem les muntanyes dels excessos (egoisme i hedonisme)*. Només *llavors de debò apareixerà la glòria del Senyor i la veurà tothom*.

Amb esperança caminem sempre cercant d'aprofitar les gràcies que Déu ens regala. *Ell és pacient amb nosaltres perquè no vol que ningú es perdi sinó que tothom arribi a convertir-se*. La paciència de Déu crea noves oportunitats de conversió. Però no sabem fins quan.

Comença l'evangeli «de» Jesús, el Messies, Fill de Déu: l'evangelista ens presentarà l'autèntica i definitiva Bona Notícia (=Evangeli) que Jesús «anuncia» i «és»; la predica i la personifica. Per acollir-la de debò ens cal *aplanar-li el camí*.

Joan el Baptista és *el profeta missatger que li prepara el camí*. El seu testimoni és privilegiat: *anaven a buscar-lo de tot arreu. Es preguntaven si Joan no fora potser el Messies (Lc 3,15)*.

Joan testimonia que Jesús és més poderós, i a més qualifica el seu *baptisme de conversió* com un *baptisme només amb aigua* mentre que Jesús *us batejarà amb l'Esperit Sant*. Sense oblidar que els batejats en Crist *amb l'Esperit Sant* hem d'esforçar-nos per conformar la nostra vida a la identitat rebuda en el Baptisme.

Mn. José Luis Arín

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 40,1-5.9-11)

«Consoleu, consoleu el meu poble», diu el vostre Déu. «Parleu amorosament a Jerusalem, crideu i digueu-li que s'ha acabat la seva servitud, que ha estat perdonada la seva culpa: ha rebut de mans del Senyor doble pena per tots els seus pecats.» Escolteu una veu que crida: «Obriu en el desert una ruta al Senyor, aplaneu en l'estepa un camí per al nostre Déu. S'alçaran les fondalades i s'abaixaran les muntanyes i els turons, la serralada es tornarà una plana, el terreny escabros serà una vall. Llavors apareixerà la glòria del Senyor i la veurà tothom alhora. La boca del Senyor ho ha dit.» Puja en una muntanya ben alta, missatger que anuncies a Sió la bona nova! Tu que portes bones noves a Jerusalem, alça ben fort el teu crit, alça'l ben fort, no tinguis por! Digues a les viles de Judà: «Aquí teniu el vostre Déu! El Senyor Déu arriba amb poder, el seu braç domina tota cosa, l'acompanya el fruit de la seva victòria, el precedeixen els seus trofeus; vetlla com un pastor pel ramat, l'aplega amb el seu braç, porta al pit els anyells, acompanya les ovelles que crien.»

► Salm responsorial (84)

R. *Senyor, feu-nos veure el vostre amor i doneu-nos la vostra salvació.*

Jo escolto què diu el Senyor: / Déu anuncia la pau al seu poble. / El Senyor és a prop per salvar els seus fidels, / i la seva glòria habitarà al nostre país. R.

La fidelitat i l'amor es trobaran, / s'abraçaran la bondat i la pau; / la fidelitat germinarà de la terra, / i la bondat mirarà des del cel. R.

El Senyor donarà la pluja, / i la nostra terra donarà el seu fruit. / La bondat anirà al seu davant, / i la pau li seguirà les petjades. R.

► Lectura de la segona carta de sant Pere (2Pe 3,8-14)

Estimats, una cosa hi ha que no heu de perdre mai de vista: Per al Senyor tant és un dia com mil anys i mil anys com un dia. No és que el Senyor difereixi el compliment de les promeses, com ho suposen alguns; és que el Senyor és pacient amb vosaltres, perquè no vol que ningú es perdi, sinó que tothom arribi a convertir-se. Però el dia del Senyor vindrà; arribarà inesperadament com un lladre. Aquell dia el cel fugirà amb un estrèpit espantós, els elements, abrandats, es desintegraran, i la terra quedarà al descobert amb tot el que hi han fet. Tenint present, doncs, que tot això es desintegrarà, penseu com heu de viure, amb quina santedat i amb quina pietat us heu de comportar. Espereu la vinguda del dia del Senyor, i feu tot el possible perquè arribi aviat. Aquell dia el cel, inflammat, es desfarà, i els elements, abrandats, es fondran. Però nosaltres, tal com ell ens ho ha promès, esperem un cel i una terra nova, on regnarà la justícia. Per tant, estimats, mentre espereu això, mireu que ell us trobi en pau, immaculats i irreprochables.

► Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 1,1-8)

Comença l'evangeli de Jesús, el Messies, Fill de Déu. En el profeta Isaïes hi ha escrit això: «Jo envio davant teu el profeta missatger perquè et prepari el camí. Una veu crida en el desert: Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí.» Complint això, Joan començà a batejar en el desert. Predicava un baptisme de conversió, per obtenir el perdó dels pecats, i anaven a trobar-lo de tot arreu de Judea, amb tota la gent de Jerusalem, confessaven els seus pecats i es feien batejar per ell al riu Jordà. El vestit de Joan era de pèl de camell, es cobria amb una pell a la cintura i s'alimentava de llagostes i mel boscana. I predicava així: «Després de mi ve el qui és més poderós que jo, tan poderós que no sóc digne ni d'ajupirme a deslligar-li la corretja del calçat. Jo us he batejat només amb aigua; ell us batejarà amb l'Esperit Sant.»

► Lectura del libro de Isaías (Is 40,1-5.9-11)

«Consolad, consolad a mi pueblo, —dice vuestro Dios—; hablad al corazón de Jerusalén, gritadle, que se ha cumplido su servicio y está pagado su crimen, pues de la mano del Señor ha recibido doble paga por sus pecados».

Una voz grita: «En el desierto preparadle un camino al Señor; allanad en la estepa una calzada para nuestro Dios; que los valles se levanten, que montes y colinas se abajen, que lo torcido se enderece y lo escabroso se iguale. Se revelará la gloria del Señor, y la verán todos juntos —ha hablado la boca del Señor—. Súbete a un monte elevado, heraldo de Sión; alza fuerte la voz, heraldo de Jerusalén; álzala, no temas, di a las ciudades de Judá: «Aquí está vuestro Dios. Mirad, el Señor Dios llega con poder y con su brazo manda. Mirad, viene con él su salario y su recompensa lo precede. Como un pastor que apacienta el rebaño, reúne con su brazo los corderos y los lleva sobre el pecho; cuida él mismo a las ovejas que crían».

► Salmo responsorial (84)

R. *Muéstranos, Señor, tu misericordia y danos tu salvación. Voy a escuchar lo que dice el Señor: / «Dios anuncia la paz / a su pueblo y a sus amigos»./ La salvación está cerca de los que lo temen, / y la gloria habitará en nuestra tierra. R.*

La misericordia y la fidelidad se encuentran, / la justicia y la paz se besan; / la fidelidad brota de la tierra, / y la justicia mira desde el cielo. R.

El Señor nos dará la lluvia, / y nuestra tierra dará su fruto. / La justicia marchará ante él, / y sus pasos señalarán el camino. R.

► Lectura de la segunda carta de san Pedro (2Pe 3,8-14)

Queridos hermanos: No olvidéis una cosa, que para el Señor un día es como mil años y mil años como un día. El Señor no retrasa su promesa, como piensan algunos, sino que tiene paciencia con vosotros, porque no quiere que nadie se pierda, sino que todos accedan a la conversión. Pero el día del Señor llegará como un ladrón. Entonces los cielos desaparecerán estrepitosamente, los elementos se disolverán abrasados, y la tierra con cuantas obras hay en ella quedará al descubierto. Puesto que todas las cosas se van a disolver de este modo, ¡qué santa y piadosa debe ser vuestra conducta, mientras esperáis y apresuráis la llegada del Día de Dios! Ese día los cielos se disolverán incendiados y los elementos se derretirán abrasados. Pero nosotros, según su promesa, esperamos unos cielos nuevos y una tierra nueva en la que habite la justicia. Por eso, queridos míos, mientras esperáis estos acontecimientos, procurad que Dios os encuentre en paz con él, intachables e irreprochables.

► Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 1,1-8)

Comienza del Evangelio de Jesucristo, Hijo de Dios. Como está escrito en el profeta Isaías: «Yo envío a mi mensajero delante de ti, el cual preparará tu camino; voz del que grita en el desierto: «Preparad el camino del Señor, enderezad sus senderos»»; se presentó Juan en el desierto bautizando y predicando un bautismo de conversión para el perdón de los pecados. Acudía a él toda la región de Judea y toda la gente de Jerusalén. Él los bautizaba en el río Jordán y confesaban sus pecados. Juan iba vestido de piel de camello, con una correa de cuero a la cintura y se alimentaba de saltamontes y miel silvestre. Y proclamaba: «Detrás de mí viene el que es más fuerte que yo y no merezco agacharme para desatarle la correa de sus sandalias. Yo os he bautizado con agua, pero él os bautizará con Espíritu Santo».